

यथेति नद्यो नदाश्च व्यक्तीः रूपपाणिनामचजहतित्यजंति नदाश्च ताः नदीः नियच्छंति स्ववशे कुर्वन्ति यथा धुद्रुद नदी महानद्यां नाम रूपेजहति महानदी च समुद्रे लीयते तद्वत्सत्त्वस्य महदादि घटांतात्मना स्थितस्य उत्पत्तिविपरीतक्रमेण संक्षयः स्थूलं सूक्ष्मे लीयते सूक्ष्मं कारणे तच्च शुद्धे इत्यर्थः ॥ ४२ ॥ प्रतिसंयुक्ते उपाधि मिश्रे जीवैः सर्वतः सर्वात्मना दर्पणस्थमुखवत् गुह्यमाणे सति प्रेत्य भावे उपाध्यपाये संज्ञा अयमहं देवदत्तोस्मी नितद्रूहणं कुतः स्यान्नु कुतश्चित्नापि ग्रहणाभावा न्मुखस्येवात्मन उच्छेदोऽप्यस्तीति नोक्तं शंकावकाश इत्यर्थः ॥ ४३ ॥ विद्याफलमाह इमामिति वेदशास्त्रतः अन्विच्छति शिमादिपरो भवति बिसस्य मृणालस्य ॥ ४४ ॥ पाशैः स्नेहकर्म निमित्तैः तेषां ग्रहणं प्रजेत्यादिना अलिंगः पंचप्राणमनो बुद्धिदेशेन्द्रियात्मकलिंगहीनः ॥ ४५ ॥ श्रुतिप्रमाणं तत्त्वमसीति वाक्यं आगमोक्तं मंगलं साधनं शमादिः निमित्ते मोहोऽप्येफले

यथार्णवगतानद्यो व्यक्तीर्जहति नाम च ॥ नदाश्च तानियच्छंति तादृशः सत्त्वसंक्षयः ॥ ४२ ॥ एवं सति कुतः संज्ञा प्रेत्य भावे पुनर्भवत् ॥ जीवे च प्रति संयुक्ते गृह्यमाणे च सर्वतः ॥ ४३ ॥ इमां च यो वेद विमोक्ष बुद्धिमात्मानमन्विच्छति चाप्रमत्तः ॥ न लिप्यते कर्मफलैरनिरैः पत्रं बिसस्येव जलेन सितं ॥ ४४ ॥ दृढैर्हि पाशैर्बहुभिर्विमुक्तः प्रजानिमित्तैरपि देवतैश्च ॥ यदा त्वसौ सुखदुःखेजहाति मुक्तस्तदा श्र्यांगतिमेत्यलिंगः ॥ ४५ ॥ श्रुतिप्रमाणमंगलैश्च शेषे तेजरा न्युभयादभीतः ॥ क्षीणे च पुण्ये विगते च पापे ततो निमित्ते च फले विनष्टे ॥ अलेपमाकाशमलिंगमेवमास्थाय पश्यंति महत्यसक्ताः ॥ ४६ ॥ यथोर्णनाभिः परिवर्तमानस्तनु क्षयेति षुतिपात्यमानः ॥ तथा विमुक्तः प्रजहाति दुःखं विध्वंसते लोष्ठ इवाद्रि नृच्छन् ॥ ४७ ॥ यथारुरुः शृंगमथो पुराणं हित्वा त्वचं वाप्युरगो यथा च ॥ विहाय गच्छत्यनवेक्षमाणस्तथा विमुक्तो विजहाति दुःखं ॥ ४८ ॥ द्रुमं यथा वाप्युदके पतंतं मुस्तृज्य पक्षी निपतत्यसक्तः ॥ तथा त्वसौ सुखदुःखे विहाय मुक्तः पराज्या गतिमेत्यलिंगः ॥ ४९ ॥ अपि च भवति मैथिलेन गीतं नगरमुपाहितमग्निना भिवीक्ष्य ॥ न खलु मम हि दह्यते त्रकिंचि त्वस्य मिदमाह किल स्मभूमिपालः ॥ ५० ॥ इदं ममृतपदं निश्म्य राजा स्वयमिह पंचशिखेन भाष्यमाणं ॥ निखिलमभिसमीक्ष्य निश्चितार्थः परमसुखी विजहार वीतशोकः ॥ ५१ ॥

सुखदुःखात्मके महति बुद्धितत्त्वेऽस्मितामात्रे पश्यति तत्रैव हि सांख्यानानुपपत्तौ तद्विज्ञानं अस्माकं च प्रतीचो ब्रह्मभावागमः प्रसिद्धः असक्ता विरक्ताः आकाशं ह्लादाकाशं सगुणं ब्रह्मा स्थाय आश्रित्य अलिंगं निर्गुणं पश्यन्तीति योजना ॥ ४६ ॥ यथेति ऊर्णनाभिर्लूता कीदृशः तंतुश्च येन तंतुमेगृहे यथा तिष्ठति तथैव पात्यमानोऽविद्यावशो जीवः कर्मतंतुगृहे तिष्ठति तथा चोर्णनाभिस्तंतुक्षयं प्रजहाति एवं विमुक्तोऽपि हाने फलमाह दुःखं विध्वंसत इति दृष्टांतो लोष्ठ इति पांसुपिडः अद्रिपाषाणं कच्छन् नृवेगेन प्राप्तुमवन् ॥ ४७ ॥ परार्थ्यी श्रेष्ठां ॥ ४८ ॥ केन दत्तेन दत्तज्ञो जनको मिथिलाधिप इति युधिष्ठिरप्रश्नबीजमुपन्यस्यति अपि चेति ॥ ५० ॥ ५१ ॥